

двались имъ дивными, неприродными, вънною немозливыми, або конституцію неповинными.

Однакож, дама Русинамъ отвѣди въ надеждитихъ при конкремії есть еще иль многихъ пишуть взглядахъ дуже поучочна. Коли доси исторія латинизації Русинівъ неоспоримыми доказами поучу, то съ малымъ выниткомъ дѣйство мазурскихъ кольоній все оставлять застѣ латинибъ-селинъ исходиши Галичину представление по языку и тѣлѣть национальномъ характерѣ прадинахъ Русинівъ, лише перенесенныхъ на латинській обрядъ, коли щеддения нагайдна обсервація, съ argumentum ad osculos, може майдого чистисловъ поучити, що тіи латинники-Русини що до виначань и обытчай, що до физиологично-психичного строю, въ тѣмъ случаю обособлено що до патомога языка "домашнаго" представляютъ собою елементъ чисторускій, коли руска народить тыхъ латинниковъ стакни, такъ спасати, для цѣлого сѣта исторично, — гр. Таффъ поучас насть симѣнь чогоевніго, именно, що вѣтъ латинники-селинъ исходиши Галичину суть "исторично" польской народности и що они "исторично" изъ дома говорить выключно лише по польски! Тутъ мы спрасаи архивомъ до истинности изъ того выстуку отвѣди гр. Таффого, бо сего понто бѣгрыти этнографичного мы не вычитали изъ спровадзинъ ідентичныхъ газетъ, ажъ доверя изъ самыхъ стенографическихъ спровадзинъ на стор. 5489 — въ 14 маи 1881. Доси падѣть країнѣ власти и польскій конкреміонисты не були еще освоеній съ тою новою теорію "историчності" гр. Таффого, хотій же подѣлили си по своїй издушеній интенції. Зарисованіе тихъ латинниковъ-Русинівъ за чистотъ Поляківъ съ "чистопольскимъ" вилюмъ домашнімъ выдавалось имъ наявѣть въ ихъ "урядовѣй" функції конкремійной яко щось такого, задичного, якъ то пакутъ, "на . . . пакка горить", и даютого то поступали они при тѣмъ изъ той способѣ, що въ латинско-рускои людности, запишаної за чистыхъ Поляківъ, зинили руской народности певый процентъ, доволеній паконѣйшии вилюмъ практикъ луківъ. Эзъ таи манипуляція, сподвижаніе, якъ бачилисьмо, совершила пакімъ, съ софіетостю и правою далеко неспорядненькимъ мотивомъ — *"hat Graf Taaffe eine Tugend der Volksbildung in Galizien gemacht"*, и мы читаемо теперь изъ отвѣди на интерпелацию менше-больше такъ пакоды: "Якъ могутъ Русини захвалити, що ихъ народность неприведено при конкремії черезъ зависильний латинниковъ-селинъ исходиши Галичини яко Поляківъ съ польскимъ пакомъ домашнімъ, коли поперше вѣтъ тіи латинники "исторично" говорять изъ дома выключно лише по польски, а во другое отъ пошѣтъ N. N. на 2000 латинниковъ-селинъ минимо руского подїждени, вписано ажъ 3 съ пакомъ рускимъ, а въ пошѣтъ Z. Z. вѣтъ 2, а въ пошѣтъ У. У. вѣтъ 1, и то изъ вѣтъ выравне жаданіе — безъ супротивленїя! Гдакуды хотіли спрасаи више більше число латинниковъ за Русинівъ, — aber dieser Missverstande schaffte durch den Bezirkshauptmann mittelst der eingesetzten Weisung (щоє подобного нигъ пр. вѣтъ Поміківъ) abgestellt werden". Спрасаи, такъ быстроумно и логично-историчной бівшії не можна было учти наявѣть въ галицкому соймѣ.

(Конецъ буде.)

Бесѣда послания Ковалевскаго,
записана на 150-мѣтровомъ палаты по
слово вѣтъ 12 маи с. р. при добромъ будже-
ствѣ при титулѣ: "Народній пакомъ".

(Дальше.)

Якъ же поступавъ країна рада искль-
на, коли становиша що противнаго? Ось
маже приимеры изъ жисточу Бабичахъ
по перемисловскому. Рада громадко рѣшила
включити изъ школы рускій пакомъ, хотій
тамъ есть много Русинівъ. Країна

ДОПИСІ.

Зъ Долинського. (Вибори маршал-кієвъ ради постівової въ Долинѣ.) Яко у-
частникъ таихъ виборівъ, чуючи обоши-
вымъ отвѣсти на донеси о нихъ вѣтъ "Gazet-и Narodow-ї" ЧЧ. 111 и 119 с. р.

Скоро п. Гуневъ ревигнуваши, на
теперь и на будуще вѣтъ предсѣдательства
рады пош., єдиний охотникъ или виутиси
на опоромій маршалковскій етадецъ.
Але на першій будиши имъ п. М., одинъ
единокій посѣдатель більшои
посѣдості вѣтъ постівової. Ба, и
намъ на серци було: кого тутъ паки-
рати? Свого тишико будиши пересадити; та
коби хотъ такого, що не дуже великий
ворогъ Русинівъ. И всѣ наші згодилися
на п. М., Поміка, бо лиши бѣтъ егого чест-
ного мужа мы падѣлися хотъ трохи
правды и спрапедливості для Русинівъ.
При виборахъ дали Русини всѣ голоси
за п. М.; якъ противної сторони не дано
ему ажъ одного голосу.

Коли себи виборь будиши уненазначеній,
лагодилися обѣ стороны до нової
борги. Кандидаты пірошней, щоби унен-
зможнили виборь п. М., учини того
фортелью, що якъ Ч. III. "Gaz. Narodo-
w-ї" его окласетали, бо мудро спрахова-
вали, що честний мужъ, бѣтъ своихъ
сторонъ, прибортили виборахъ, д. 19 маи, якъ
той р旤, на котрому бѣтъ більше матохъ,
черезъ насъ пакинно будиши окленетаний.

Але жи бо и противъ сторона, при
попториныхъ виборахъ, д. 19 маи, якъ
той р旤, на котрому бѣтъ більше матохъ,
черезъ дошгій часъ не могла зйти на
одну дорогу. Въ конці "Polacy" приму-
шений були вибрать Чеха изъ маршалка,
а Русина саніщника на заступника.

А то якимъ чиномъ? — запытаете. Отъ
якимъ: Чехъ, хотій дуже немила для
нихъ личість, має одно свойство несві-
нене якъ очахъ нашихъ "braci" — єсть
якимъ ворогомъ Русинівъ!) А Русина
за що жи вибрали? (Самі вибрали. То
неправда, що пише "Gaz. Nag." вѣтъ Ч. 119,
якобы бувъ якій тамъ компромісъ). Того
кандидата саніщника описану, для лініон-
іївъ словами, котрій походить бѣтъ особы
урядовицъ. Передъ виборами до рады пош.
п. Ст. наказували, щоби відъклади
засіданіе не кладено до листы кандидата
въ селянській курії ани того саніщника ани о. Кобринського. "Ten staruch
kaleka, niedolega, a rcha się na wiec-mag-
szalka". Передъ саніомъ тогожъ саніщника
виговорювалъ п. Ст. на бѣці; ма-
бути забуся, що то сані. Передъ відъ-
томъ и провізоромъ якъ того села, котрій
иши широкій окрестності має велику по-
вагу, и котрій за скончаного отца
и огона бы скочивъ, нарвікъ п. Ст.,
що якъ сель найгоріший "lajdaki". "To
ктось, певно підъ, черезъ сїй довгій
їїкъ земоралізованъ, зворушивъ цілу
громаду!" А коли відъйти обетакъ за сво-
имъ пастыремъ, п. Ст. конче сноє: "Ale
to певно якісь diabel винатuje gromadę —
но ты, чоловіче, не слухай никого лише
мене, а даю тобї слово, що до року
будешъ мати ордеръ бѣтъ Цѣсара!

Запытаете отже: якъ могли Поляки
такого чоловіка ставити на заступника
маршалка? Може бути, що гадали себи,
підъ аланомістія, та бутутівітіті солідар-
ності съ сноими, бо имъ не ставало од-
ного голошу до комплекту.

Слаба надїя, щоби ви наступуючій
виборахъ, **9 Чervня** п. ст. лініївше видалиси.
"Gaz. Nag." вѣтъ Ч. 119 поострила дисци-
плінну на виборцівъ своїхъ, щоби всі
звилися. Нашіхъ не може бути лише 10
голошибъ, а то якъ причини, що п. Ст.
при виборахъ до рады пош. постарався о
тose, щоби п. Гуневъ вибрано въ курії се-
лянській; а теперъ зновъ постарався, щоби
и другій наші членъ на часъ вибору
не прійшовъ до голошу.

Такъ мабуть ще разъ прійдеся намъ
виступати вѣтъ рады постівової — а може
и на замінгі. Най же въ конституції

) За сего славного Русіїда часъ бы
вже що більше Вакъ написати; та чей
ко коги спроможеси.

ій, автономічній державій родити чуда
за насть — безъ насть!

Переглянуши тое, що міжъ пакомъ,
насуваютъ мені сїдьлучій немілі унік-
тії, вѣтъ пакій польські вусідь: Русині-
від, не дастися приєлюти; а тутъ ю-
ного Поміка, котрому вдалося посміїти
симпатію Русинівъ, котрому нічо нізко
лиши туо симпатію викидуть, (см. бѣтъ
Nag. Ч. 111) отмітуютъ бѣтъ себи вѣтъ
голово.

И мы Русини, такъ варіїці
прокаженій, що абымъ кто відміжъ
си до насть, або ми до него, вѣтъ
бѣтъ ганьбою напитованій!

Більшіи мы Русини! — але бѣтъ
та наша братия, польска спраха (бра-
тия казу, бо славинська), що такожъ
задаривши поратованібъ має! Ихъ бѣ-
тъ историчній слова: "Боже! хоронъ
не бѣтъ моихъ друзій; тѣ моїми бру-
гами, Русинами, боршо и себи дамъ ради.
И то вѣтъ такій сумній часъ: коли тутъ
хмара залягла великий пакій славинській
землї, — они виправлють "геды" въ
Русинами?

I. Заліковскій.

Зъ исходиши Галичини. (Поптори
не вѣль бѣтъ вироку судового грошії бра-
тия. Загальню запѣти, що п. к. потаръ та
комісаръ судовій, або потарійський міс-
денты їдуть по селахъ, спишути вѣ-
спадкій и казнити себи за тое вѣтъ
великий грошії селянамъ платити. Се-
пинъ не зналъ права, то и платити —
такимъ способомъ вине много криви-
димъсталося.

Отже п. к. судъ постівової вѣтъ
заказанъ потареніи брати безъ суду
позволенія и признания грошії або же вѣ-
будь предплати, а вищій судъ, а що
найвишій трибуналъ вѣтъ Вѣдна, зре-
курсъ дотычнаго потаря затвердилъ у-
шнечемъ вѣтъ 16 вересня 1880 Ч. 8075 въ
вищій постіановленіе суду постіановленіе
доданъ, що п. к. потаръ суть обвині
акта спадкої наїтъ, тогда спасти
коли яздного завадку не отримати.
Для того належить поучити вѣтъ
зїхъ людей, щоби заразъ на групції
померщину п. к. потаримъ не платити
понаже пертрактациї, где маєтокъ ста-
100 ар. не перевишає, суть вѣль вѣ-
платить потарійськіхъ; а такожъ вѣ-
обстоятельство єсть важне, що п. к. к.
таръ має право толькъ таку заміту ж-
дати, ику ему дотычній судъ прися-
жніи.

Отже наї люди по селахъ буде
осторожні, и якъ панъ потаръ запри-
грошії, то наї дадуть толькъ на шині
дѣлъ аркуша по 36 кр., а що далі, та-
пехай пану потареніи скажутъ, що вѣ-
тогда замітити, икъ дстануть вѣ-
съ суду. Колиби однакъ судъ часъ
богато (и. пр. більше якъ 5 або бі-
з. п. к. потареніи признаю, то наїді
спадку можутъ подати рекурсъ до вѣ-
шого суду вѣтъ речини 14 днівъ, а
спати о замінніє почисленої истре-
надежкіости.

Зъ Черновець. (Сімакове 30
маї.) Святковано 30 маї обідци
у насть вѣтъ особливій способъ. На мі-
шень руского акад. тов. "Союзъ" засі-
да вѣтъ салі готелю "Zum goldenen Lan-
do" до 100 мішанъ и таке жи число
інтелігенція на таїй знаний та варіїці
чесерокъ. Въ Галичинѣ "товариці"
чесерокъ рѣчъ назнєсти и Галичини
схоче вѣтъ приєрити, щоби такій вечіръ
буваючися при оклянці пива, приносали
но велику користь для нашої рускії
підї, лижъ гучно аранжованій зборы вѣ-
тичакомъ єто такъ и єсть.

Вже позасѣдали гості за десер-
тими столами, склянки напоянилися вѣ-
съ мішанъ, пакомъ, весело почали
яко съ сусідами, ажъ тутъ наразъ вѣ-
дось предѣдателя "Союза" п. Ст. вѣ-
"Silentium" вѣтъ утихли. Предѣдати-
лиши, що отвирає гоміційский вечіръ
сінію "Миръ пам' братя". Громко
вѣсна мішанъ вѣтъ однієї груди; по кр. вѣ-
"Союза" загреміла она вѣтъ кихъ
мішане, котрыхъ п. Ст. засіда вѣтъ
чесерокъ, виїї опізнати много рускії
підї, ажъ тутъ звучну з'єднанію
гармонію. По короткому перестаку,

(Конецъ буде.)

НОВИНКИ.

част кого гостя гольмейши съ собою в палате посланца закон о чекомъ уни-
верситетѣ не буде же предмету, котрого
решено въ палатахъ маглобы проводити
квотою кабинету. Въ палатѣ законъ голь-
мовъ иконъ митрополитъ I. Сембрато-
вичъ за головною сумою законъ группо-
вого.

(Сеймъ угорскій) замкнула самъ Ца-
рь промовою троновою. Мона тронова вы-
несли уставы, ухвалены для добра народу,
взглдъ съ наименованиемъ о получении Угорскимъ
железницами отъ государя, о королевской кон-
сервѣ довгой державы и обѣтованію
Шегедина при безпрѣблѣнно симпатіи
участіи цѣлого сѣла. Дальше тронова про-
мова высказала надѣю, что также и на бу-
дущее съмѣшъ угорскій буде проводитьъ
такимъ посвященіемъ яко доси; а зможе
проводити, бо теперійши отношенія Австро-
Угорщины до заграницъ державъ того
рода, шо краї зможуть безъ перерви ужи-
вать благодатіи мира; излишна добра-
вота державъ европейскихъ тое запоручасе,
развязующи всѣ проказы подорожнина
и конфликты дорогою мирною.

(Сеймъ галицкій) же зборатись, якъ
допоѣть въ Віднѣ, въ половинѣ вересня и
буде радити 6 тыжній.

(Депутація въ Шлескѣ) прибула коль-
ка днія тому до Віднѣ съ меморандумъ до
презідію министерства, ждающимъ рѣно-
управленія языка польского и ческого съ
імѣніемъ въ судахъ и школахъ. Депута-
ція мала андієнцію у мин. гр. Таѣ-е, Пра-
жака и Конрада, и бѣль всѣхъ трехъ достой-
ній буда привита жільчино; исходъ обѣ-
цію єї справедливості. Поляки и Чехи
выправили для депутатіи бенкетъ, на ко-
торымъ говорилось много патріотичныхъ рѣ-
чій. Насть, разумѣй, дуже тѣшить, шо Сла-
ваки добиваются своихъ правъ и противъ
ческо-польского бенкета ничего не масмо,
але смиѣхъ настъ збирає, читаючи въ "Газе-
тѣ Narodow-ой" що набіженіе сміїній при-
тиль Руинамъ: "Не вітъдъ пам'ять, шо мы
на бенкетъ не запрошили рускихъ послаў!
Мы бы були ихъ запрошили, коби они не
упоминалися такою скамінною при-
тиль Руинамъ: "Не вітъдъ пам'ять, шо мы
на бенкетъ не запрошили рускихъ послаў!
Мы бы були ихъ запрошили, коби они не
упоминалися такою скамінною при-
тиль Руинамъ: "Не вітъдъ пам'ять, шо мы
на бенкетъ не запрошили рускихъ послаў!

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. До Kölnerische Zeitung тел-
графують въ Петербурга, шо царь принялъ
димісію министра вѣйши Мілютина, а
на его мѣстце покиравъ генерала 12 ого
корпуса Ванновскаго. Министромъ добрѣ
государственныхъ зостать назначенный
Протъ, а контролъръ Острогскій.

До Pressie телеграфують въ Петербур-
га, шо царь перенісъ съ цѣлымъ своимъ
дворомъ въ Гатчину до другои лѣтніи ре-
зиденціи, до Петергофа. Переесеніе насту-
пило такъ нагло и габно, шо дуже мале
число осбѣй о нѣмъ мало вѣдомості.

Варшавскіи газеты съ каждымъ днемъ
принесаютъ вѣсти о що разъ новыхъ улкіш-
іяхъ, давшихъ Полякамъ россійскіи пра-
вительствомъ. Достали же катедру поль-
скаго языка и литературы въ Варшавскому
университету, и другіи уступки въ школьн-
ицтвѣ въ користь польскаго языка, достали
много важныхъ уступокъ въ дѣлѣ ихъ
католицкого постола — а теперъ читаемъ,
шо вже и министерство справедливости раз-
порядило, щоби суды въ Королевствѣ поль-
скомъ обходили кроме святыхъ православныхъ
такоже святыхъ римско-католицкихъ.

Газеты россійскіи и заграницъ маючи
споро матеріалу въ противійдовскихъ без-
порядкахъ въ Россіи, — усунули на другій
планъ арештованія пігілістівъ, о которыхъ
шерель дуже широко разглобувались. Одна-
жай годъ въ того вносили, шо може аре-
штованія пігілістівъ теперъ що-разъ рѣ-
шай, — противно що-день маже регестру-
ють газеты нові факты арестованія. Въ по-
следніхъ часахъ кронѣ офицеръ въ спра-
вѣ офіцера Суханова арестовано въ Одесѣ
и Москѣ учительки школъ женевскихъ, ко-
тры маги бути знакомы съ Желязовымъ и
Кибальчикомъ и вилювати въ свою ученицѣ
нігілізмъ.

Сербія. Кназъ Миланъ предпринялъ
теперь подорожъ до Пешту (где теперъ
перебуває нашъ ІІІ-саръ) и до Берлина. ІІІ-
саръ подорожи есть очевидно поблагодаряющій
крокъ до піднесенія княжества сербскаго до
достоинства королевства.

Балканский півостровъ. Песоъль
греческій въ Константинополі, Кондуру-
тистъ, добгъ отъ свого правительства у-
повномоченъ подписать конвенцію съ Тур-
циєю. Теоретично отже есть вже събръ греко-турецкій
загадженій; иде лишь о
практическомъ переданіи отступленій областей
Греції.

(Палата пословъ) призначила значную бѣль-
штію ухвалений палатою пословъ законъ о
головной сумѣ податку грунтового въ цѣ-
лости, спѣ бѣль. Опозиція централістична
вотъ історіи дуже хотіла піднести неудачу, а каби-
нетъ гр. Таѣ-аго достушивъ избѣльшего
трамоу своемъ постати. Отъ принять либо
не принять вилюна грунтового и палатѣ на-
звать, після ухвали палаты пословъ, зале-
жало и пытались: чи бути, чи не бути из-
бінтови гр. Таѣ-аго? Колибы палата пі-
звала юмінію законъ о головной сумѣ
податку грунтового по мысли комисіи (гл.
послѣднє число "Діло"), то гр. Таѣ-аго бувъ
такою звичкою Цесарською димісію.
Ізбіта палата законъ принялъ и становище
р. Таѣ-аго дуже скрізь. Теперъ по-
стати палатою піднести законъ грунтового,

могли прибирати якона въ руки до
руки. Дирекція поліція не одержала об-
виненія премірника того мажонку и вы-
точла процесъ красовъ п. И. Шубѣ, ді-
ректору літографіи товариства промышлен-
ного, где мажонку той бѣгло. Кромѣ то-
го втягнуто до того процесу и другіе осбѣ,
потѣ брали яку підуть участь въ разно-
видності тон ілюстрації. П. Шубѣ вибачає, що
накладчикомъ ілюстрація була самъ п. Меруночукъ; дальше доказали винниці, що
той мажонку потімъ разоблачали підѣль-
рами півніковъ по всѣхъ громадахъ вибор-
ного округа и що во Львовѣ скіпреды
розносали що по мѣстѣ и розкідували по-
межі селищъ черезъ самими виборами. Не-
бажомъ отбудова въ тонь дѣлѣ судова раз-
права.

— Въ Віднѣ якъ и во Львовѣ удержану-
сь універтія поголоска, що дотеперійши мі-
ністеръ бѣль тені баронъ Земляновскій
обѣйті теку министра просвіти, котру держ-
ить теперъ министръ Конрадъ.

— Вѣсти о уступлію гр. Потоцкого въ
посаді губернатора Галичини заперечують
нія кригахъ офіційнихъ.

— Наше "Діло" доступило у п. редак-
тора "Gazetы Narodow-ой" тон честі,
що маже въ кождомъ числѣ свого органу
зводають "Діло" пітана въ родѣ п. пр-
такого, уміщеного въ 126 ч. въ дні 3 чер-
вня с. р. "Czy Dіlo ciagle jestes pisanie
Kowalskiego za Rusinu, a skadby w ogóle
takie tylko za Slowianina?" Ну, мусимъ вже
въ сминости нашої признатись, що ми нико-
ли не надѣлися, що редакторы "Наро-
дуки" здобулися ажъ на таку быстро-
умну інтерпелю! На такій концепції то
же спарадъ хіба конкурсе бы розписати!

— Въ Коломъї наложило староство на
тамошніго жідка Оренштайніа 200 зр. кары,
а мѣскій судъ делегованій укаравъ єго е-
ще тритиждынію візницю за то, шо той
жідокъ устроївъ при антикварії свого
батька студентка "касіно", розумѣйся не
въ той цѣлі, щобъ молодці-гімназіалисти кор-
мили свого духа пожиточною лектурою,
але щобъ мали беззечне затишне мѣстце,
где бы могли часомъ склонити молоденькіе
горло горячимъ якимъ напіткомъ. Щобъ
ученикамъ не було треба далеко ходити,
усадовиця Оренштайніа недалеко гімназії.
При тонъ всѣмъ призначували цікавий жи-
докъ молодці до "боргованії" і заставлю-
ни книжокъ. Власти дуже добре поступили,
укаравши остро такого деморалізатора мо-
лодежі.

— Ген. ин. Виртембергскій, головний
командант Галичини, обѣхавши галицкій
гарнізонъ, виїхавъ вчера въ Краковъ въ
Карпаты, щоби докладно оглянути галицко-
угорську границю.

— Рѣка Сянъ маги бути урегу-
лювана до плавби кораблями бѣль Запахоста
до Ярослава. Въ той цѣлі завязалась въ
Віднѣ польска спілка підъ проездомъ п. А.
Сапіги, и виїхавъ надъ Сянъ комісію
ніжинеро-техничну, котра мала оглянути
рѣку и поставити її внесена въ дѣлѣ єї
регуляції. Комісія, оглянувши береги Сяну,
повернула до Віднѣ і заявила, що управиль-
неніе Сяну можна перевести, хоти оно буде
вимагати значныхъ коштівъ и роботи.

— Карты до ігри піддавають съ днемъ
1 січня 1882 р. новому податкови, а имен-
но ѡтъ кождомъ тали въ 36 картъ буде ви-
носити оплата стемілева 15 кр.; ѡтъ тали въ
більше нѣжъ 36 картъ 30 кр.; карты
ліхородій або такі, котрі можна мыти,
підлягати будуть подвойній оплатѣ. Справ-
ицѣ не дуже мала новина для любовниківъ
картаної гри.

— Взглядомъ піддигненія промышлу
країсової завязалась въ рамени відѣлу кра-
їсової анкети, котра радити теперъ на сво-
ихъ застѣнкахъ підъ отповѣдними сред-
ствами.

— Нема то надъ добрый спадокъ!
Въ закладѣ карбонъ во Львовѣ померъ
въ 1880 роцѣ Миколай Зандъ родомъ въ
Черніховіа поста Тернопольскаго. Въ мар-
ці с. р. приносить пальтоникъ письмо до
Матвія Зандъ, брата помершого въ Черні-
ховіа, щоби оголосивши до суду въ Тернополі
и освідчивши до спадку по брату Миколаю;
за дочурече того письма заплатити Ма-
твій 18 кр. п. а., пойшовши до Тернополі а
стратиши день зголосивши до спадку. Въ
колька днівъ передъ послѣднімъ
зіборомъ послла у Львовѣ курсувань по мѣ-
стѣ мажонку, представлюючи двохъ се-
лікъ, біючихъ будавши, въ которыхъ на о-
дній були написи: Царь, на другої: Меру-
ночукъ; за біючими скланянь тѣ радиоги
жіль-арендаръ и розкідували картки съ імен-
нами Убаша и Бодицкого. Моральна на-
ука того мажонку була така: где два біючі,
тѣмъ третій користас. Мажонокъ той пъ

